

Mađar so, 16. januara 2016.

MINI SUKNJA I JAVNA BEZBEDNOST

Priznajem, uhvatio me je strah i ozbiljno sam se zamislila o tome šta li će se to zbiti u Evropi narednih godina, onda kada je broj seksualno uznemiravanih žena u Kelnu premašio cifru od 500. Kakav li to razulareni ološ može biti? Izlišno je postaviti pitanje šta su ovim želeli da postignu, jer je efekat, rezultat nedvosmislen: ako su ovo bili u stanju da organizuju – pritom u više gradova Evrope istovremeno – onda i drugo mogu lako da organizuju. Recimo, jedan takav sinhronizovani nastup koji može imati i ljudskih žrtava.

Da ne bude nesporazuma, žrtava ima i sada. Za mene je žrtva svaka zlostavljana žena. Ona koja se ne usuđuje da izađe na ulicu u svom gradu takođe je žrtva. A naročito ona koja je silovana. Poruka se tiče raspirivanja straha.

Kako dani prolaze, sve se više informacija obelodanjuje. Martin Talhamer, čelnik gimnazije „Vilijam Dis“, direktor škole malog bavarskog grada nedavno se pismom obratio đacima i njihovim roditeljima i zamolio ih da ubuduće devojke ne nose mini suknje i da po mogućstvu pokriju ruke i noge, kako ne bi iritirale imigrante. U blizini škole, naime, nalazi se jedan izbeglički centar.

A gradonačelnik Beča – takođe u dobro shvaćenom interesu žena – savetovao je: „žene načelno da nakon sumraka ne hodaju same ulicom, da zaobilaze krajeve koji izgledaju sumnjivo i da i u mestima za zabavu piće prihvataju samo od onih koje poznaju“.

Mnogi su kritikovali obe izjave. Ja verujem da su se obojica javnih funkcionera vodila dobrom namerom. Po mom sudu oni su bili ti koji su formulisali kako se može odbraniti, dati što manje povoda za eventualne napade. Verujem da su mnogi od nas na to pomislili, čovek se instinktivno brani i želi da izbegne rizičnu situaciju.

Valja se, međutim, zamisliti nad tim da mediji ne bruje o obuzdavanju pridošlica, nego govorimo o tome šta da čine žrtve ili potencijalne žrtve. One, koje su kod kuće, one koje su prema tradiciji kontinenta dosad mirno živele i do sada nosile toliko kratke suknje kakve su samo htele. Upravo zato je pitanje mini suknje veoma ozbiljno pitanje javne bezbednosti.

Ne treba menjati nemačko društvo, ili bilo koju evropsku državu, nego one koji su ovamo došli nepozvani. Ukoliko su u problemu i ako im je potrebna pomoć, neka se pritaje.

Iskusila sam još prošlog leta u Kanjiži, Horgošu, Martonošu, docnije kod graničnog prelaza Reske, da nema u njima ni trunke poniznosti ljudi kojima je potrebna pomoć. Mnogo pre je iz njihovog ponašanja isijavalo samopouzdanje, kao i to da misle da njima sve pripada.

Besumnje ima među njima onih koji bi želeli da se integrišu, koji bi želeli da svoj život nanovo počnu u nekoj mirnoj zemlji, ali zbivanja iz Kelna i drugih nemačkih gradova daju razloga za pretpostavku da je veoma mnogo i takvih koji žele po svojim zakonima da žive i u Evropi. A to da žena na ulicama Evrope hoda sa pratnjom i da ne oblači mini suknju doprinosi tome.

U arapskom svetu Šerijat je vodeći princip islama koji propisuje pravilno ponašanje i koji se odnosi gotovo na sva područja života. Smatra se Božjom voljom i ne može se menjati. U njemu je određen i položaj žena.

„Ljudi su poglavari ženama, zato što ih je odlikovao Alah jedne nad drugima, i što troše oni iz imetaka svojih. Zato su dobre poslušne, čuvarke nevidljivog, što čuva Alah. A one za koje se plašite nepokornosti njihove, pa posavjetujte ih, i ostavite ih u posteljama, i udarite ih" (Kuran 4:34)

Prilikom smrti ili povređivanja žene obeštećenje koje se isplaćuje je upola manje nego naknada štete u slučaju muškarca (04.9)

Glas jednog čoveka vredi kao glas dve žene. Kod nasljedstva muška deca dobijaju dva puta više nego ženska. Kamile, sluge i žene su jednake. Ako muškarac proceni da mu žena nije dovoljno ljubazna, može da je istuče. Žene su u pogledu inteligencije i vere niže vrednosti nego muškarci, stoji, pored ostalog, u Šerijatu. „Muhamed kaže da čoveka ne treba pitati zbog čega tuče svoju ženu." (Abu Daud 11, 2141)

Prema tumačima Šerijata, ovaj „zakon" zapravo poštuje muslimanske žene i one su na to i ponosne. Bolji je od svakog evropskog zakona jer, na primer, ukoliko se oženjeni muškarac zaljubi, onda prema evropskim zakonima on treba da se razvede kako bi sa drugom ženom nastavio svoj život. Propada jedna porodica, ostavljena žena pati. Šerijat štiti porodice a i žene: dozvoljava poligamiju, odnosno oženjene muškarce koji se zaljube ne stavlja pred izbor, nego oni mogu da odluče, ili će da se razvedu, ili će kući da dovedu još jednu ženu.

Nakon novogodišnjih događaja u Nemačkoj više ništa neće biti isto kao ranije. Naneta je šteta demokratiji, a oštećeni su i imigranti jer, bez obzira koliko se zvanična politika trudila da smiri strasti, poverenje u ime svih njih prokockali su oni koji su zatražili azil a izazivali nevolju. U novogodišnjoj noći ozleđena je Evropa. Njen oporavak biće dugotrajan i bolan. Ako uopšte bude ozdravljenja.

U Švedskoj je ovih dana jedan tražilac azila nožem ubio jednog petnaestogodišnjeg dečaka. Žrtva je htela da zaštiti napadnute petnaestogodišnjakinje.

U Finskoj su pale ogromne količine snega. Vlada je zatražila od izbeglica da pomognu u javnim radovima na uklanjanju snega. Niko se nije prijavio.

Autorka: Erika Kabok